

Kohtuasi C-393/20**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

18. august 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie
(Krakow-Śródmieście rajoonikohus Krakowis, Poola)**Eelotsusetaotluse kuupäev:**

7. august 2020

Hagejad:

T. B. ja D. sp. Z o.o.

Kostja:

G. I. A/S

Anonüümseks muudetud versioon

[...]

KOHTUMÄÄRUS

7. august 2020

Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie V Wydział Gospodarczy
[...] (Krakow-Śródmieście rajoonikohus Krakowis, V kaubanduskolleegium,
Poola) [kohtukoosseis]

olles vaadanud läbi [...] [menetlusviide] 7. augustil 2020 Krakowis

liidetud kohtuasjades

T. B. ja J.-s asuva piiratud vastutusega äriühingu D. hagit K.-s (Taani Kuningriik)
asuva kostja G. I. A/S-i vastu

rahasumma maksmise nõudes

määrab:

I. esitada [ELTL] artikli 267 alusel Euroopa Liidu Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

- 1) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 13 lõiget 2 koostoimes sama määruse artikli 11 lõike 1 alapunktiga b tuleb tõlgendada nii, et sellele võib tugineda isik, kes vastutab teenuste eest, mida ta osutab liiklusõnnetuses otseselt kahjustatud isikule seoses tekkinud kahjuga, on omandanud kahju hüvitamise nõude, kuid ei tegele majandus- või kutsetegevuse raames kindlustushüvitise sissenõudmisega kindlustusandjalt, ja kes on esitanud oma asukohajärgsele kohtule hagi liiklusõnnetuse põhjustanud isiku tsiviilvastutuskindlustuse andja vastu, kelle asukoht on teises liikmesriigis?
- 2) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 7 punkti 2 või artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et sellele võib tugineda isik, kes omandas liiklusõnnetuses kahjustatud isikult nõude loovutamise lepingu alusel õiguse esitada tsiviilvastutusnõue selle liikmesriigi kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum toimus, liiklusõnnetuse põhjustanud isiku tsiviilvastutuskindlustuse andja vastu, kelle asukoht on muus liikmesriigis kui see liikmesriik, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud?

[...] [menetlusviide]

[lk 2]

Põhjendus

7. augusti 2020. aasta määrus

I. Vaidluse ese ja olulised faktilised asjaolud

1. Liidetud kohtuasjade ese on kahe ettevõtja – T. B. ja J.-s asuva piiratud vastutusega äriühing D. – nõuded K.-s (Taani) asukohta omava kostja G. I. A/S vastu. Mõlemas liidetud kohtuasjas nõuavad hagejad, et neile hüvitatakse kahju, mis tekkis liiklusõnnetuste tagajärjel, mille põhjustajate kindlustusandja oli kostja.
2. Kohtuasi [...] [nr 1]

2.1. T. B. palus 19. oktoobri 2018. aasta hagiavalduses kostjalt välja mõista 501 Poola zlotti. Hagi põhjenduses väitis hageja, et 12. detsembril 2017 toimus liiklusõnnetus, mille tagajärjel sai kahjustada kahjustatud isikule K. W.-le kuuluv mootorsõiduk. Hagiavaldusele lisatud dokumentidest nähtub, et juhtum toimus K-s (Poola), kokkupõrkes osalenud mootorsõidukid on registreeritud Poolas ja juhid on Poola kodanikud. Kahju põhjustajal P. P.-l oli kostjaks oleva kindlustusseltsi vastutuskindlustuspoliis. Kostja maksis hüvitisena 1301,17 Poola zlotti. Hageja arvates määrati hüvitis väiksemana kui olnuks kohane. Hageja, kelle majandus- või kutsetegevuseks on riski ja kahju hindamine, omandas kahjustatud isikult nõude loovutamise lepingu alusel nõudeõiguse seoses hüvitise ülejäänud osaga.

2.2. Kostja vastuses palus kostja esindaja jätta hagi rahuldamata liikmesriigis kohtualluvuse puudumise tõttu. Kostja viitas Euroopa Kohtu 31. jaanuari 2018. aasta otsuses C-106/17 sisalduvatele argumentidele. Võttes arvesse asjaolu, et hageja tegeleb oma majandus- või kutsetegevuse raames kindlustushüvitise nõuete omandamisega, ei laiene talle erikaitse, mida pakub *forum actoris*, ja ta peaks kindlustusandja vastu pöörduma tema asukohajärgsesse kohtusse. Kostja esitas mitu Poola üldkohtute sarnastel asjaoludel tehtud otsust^[...] [viide liikmesriigi kohtupraktikale].

2.3. Hageja märkis oma 24. juuli 2019. aasta kirjas, et Poolas tegutseb kostja C. P. sp. z o.o. kaudu ja seega on kohtualluvus liikmesriigis põhjendatud. Lisaks nähtub määruse nr 1215/2012 artiklist 12, et kindlustusandja vastu võib esitada hagi ka selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud.

3. Kohtuasi [...] [nr 2]

3.1. J.-s asuv piiratud vastutusega äriühing D. palus 8. mai 2019. aasta hagiavalduses kostjalt välja mõista 1626,95 Poola zlotti. Hagi põhjenduses märkis hageja, et 7. juulil 2017 toimus [lk 3] liiklusõnnetus, mille tagajärjel sai kahjustada kahjustatud isikutele M.-le ja E. C.-le kuuluv mootorsõiduk. Liiklusõnnetuse põhjustanud isiku tsiviilvastutus on kindlustatud on äriühingus, kes on kostja. Hagiavaldusele lisatud dokumentidest nähtub, et juhtum toimus Š.-s (Poola), kokkupõrkes osalenud mootorsõidukid on registreeritud Poolas ja mootorsõidukite juhid on Poola kodanikud. Mootorsõiduki remondi ajaks rentisid kahjustatud isikud hagejalt asendusauto. Kostja seadis kahtluse alla asendusauto rendikulude summa, mis ulatus 2558,40 Poola zlotini, ja maksis rendikulude alusel välja ainult 931,45 Poola zlotti. 4. märtsil 2019 sõlmisid kahjustatud isikud hagejaga asendusauto rendikuludest tulenevate nõuete loovutamise lepingu.

3.2. Kostja vastuses palus kostja esindaja jätta hagi liikmesriigis kohtualluvuse puudumise tõttu rahuldamata. Kostja viitas Euroopa Kohtu 31. jaanuari 2018. aasta otsuses C-106/17 sisalduvatele argumentidele. Võttes arvesse asjaolu, et hageja tegeleb oma majandus- või kutsetegevuse raames kindlustushüvitise nõuete omandamisega, ei saa ta kasutada võimalust esitada hagi kohtusse, mis

asub muus liikmesriigis kui kindlustusandja asukohariik. Oma seisukoha kinnituseks esitas kostja mitu üldkohtute sarnastel asjaoludel tehtud otsust.

3.3. Hageja märkis 3. detsembri 2019. aasta ja 4. märtsi 2020. aasta kirjades, et teda ei saa pidada kostjaga võrdväärseks isikuks. Nimelt on hageja üksnes remonditöökoda, mis pakub mootorsõiduki sularahata remondi võimalust. Ta ei tegele kindlustushüvitise nõuete kokkuostmisega nende sissenõudmiseks kohtu kaudu. Kui kostja osutab oma teenuseid Poolas, siis peab ta arvestama vajadusega tagada kahjustatud isikutele ja nende nimel tegutsevatele isikutele võimalus kahjuhüvitis liikmesriigi kohtu kaudu sisse nõuda. Hageja märkis ka, et kohtualluvuse aluseks on määruse nr 1215/2012 artikli 12 sätted.

3.4 Hageja esindaja rõhutas 31. juuli 2020. aasta kohtuistungil, et hagi rahuldamata jätmise korral oleksid kahjustatud isikud raskes olukorras. Remonditöökojad ei osutaks välisriigist nõuete sissenõudmisega seotud raskuste tõttu enam sularahata teenuseid. Välisriigi kindlustusandjalt tuleb hüvitist oodata mitu kuud ja kahjustatud isikutele ei ole tegelikult sageli vahendeid mootorsõiduki remontimiseks ega asendusauto rentimiseks.

II. Õiguslik raamistik

Euroopa Liidu õigus

4. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (ELT 2012, L 351, lk 1; edaspidi „määrus“).

4.1. Artikli 4 lõige 1:

[lk 4] Käesoleva määruse kohaselt esitatakse hagi isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, selle liikmesriigi kohtutesse sõltumata nende kodakondsusest.

4.2. Artikli 5 lõige 1:

Isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib hagi esitada teise liikmesriigi kohtusse üksnes käesoleva peatüki 2.–7. jaos sätestatud korras.

4.3. Artikli 7 punkt 2:

Isiku vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib esitada hagi teises liikmesriigis [...] lepinguvälise kahju puhul selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud või võib toimuda.

4.4. Artikli 8 punkt 2:

Isiku vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib esitada hagi ka kolmanda isikuna tagatist või garantiid puudutava nõude või muu kolmandate isikute

osalusega menetluse puhul kohtusse, kus menetletakse põhihagi, välja arvatud juhul, kui hagi on esitatud üksnes selleks, et viia isik välja selle kohtu alluvusest, kes oleks tema asjas pädev.

4.5. Artikli 11 lõike 1 alapunkt b:

Kindlustusandja vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib esitada hagi [...] kui tegemist on kindlustusvõtja, kindlustatu või soodustatud isiku esitatud hagiga, muus liikmesriigis hageja alalise elukoha kohtusse;

4.6. Artikli 11 lõige 2:

Kindlustusandjat, kelle alaline elukoht ei ole üheski liikmesriigis, kuid kellel on ühes liikmesriigis filiaal, esindus või muu üksus, käsitatakse filiaali, esinduse või muu üksuse tegevusest tulenevates vaidlustes selles liikmesriigis alalist elukohta omavana.

4.7. Artikkel 12:

Vastutuskindlustuse või kinnisasja kindlustamise puhul võib esitada hagi kindlustusandja vastu ka selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud. Sama kehtib ka juhul, kui vallas- ja kinnisasi on hõlmatud ühise kindlustuspoliisiga ning sama juhtumi tõttu on kahjustada saanud mõlemad.

4.8 Artikkel 13:

Lõige 1. Vastutuskindlustuse puhul võib menetlusse, mille kahjustatud isik on algatanud kindlustatu suhtes, kaasata ka kindlustusandja, kui asjaomase kohtu suhtes kohaldatav õigus seda võimaldab.

Lõige 2. Artikleid 10, 11 ja 12 kohaldatakse hagide suhtes, mille kahjustatud isik algatab otse kindlustusandja vastu juhul, kui sellised otsehagid on lubatud.

[lk 5]

Poola õigus

5. 23. aprilli 1964. aasta tsiviilseadustik (Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 r., Dz. U. 1964, nr 16, jrk nr 93);

5.1. Artikkel 509:

§ 1. Võlausaldaja võib nõude ilma võlgniku nõusolekuta üle anda (loovutada) kolmandale isikule, välja arvatud juhul, kui see on vastuolus seaduse, lepingutingimuse või võlasuhte olemusega.

§ 2. Koos nõudega lähevad omandajale üle kõik sellega seotud õigused, eelkõige õigus tasumata viivitusintressile.

5.2. Tsiviilseadustiku artikli 822 § 4:

Isik, kellel on seoses tsiviilvastutuskindlustusega kaetud juhtumiga õigus kahjuhüvitisele, võib asjaomase nõude esitada vahetult kindlustusandja vastu.

III. Eelotsuse küsimuste esitamise põhjendused

Üldised tähelepanekud

6. Liidetud kohtuasjade ühine asjaolu on see, et need puudutavad Poola territooriumil aset leidnud liiklusõnnetusi, milles osalesid ainult Poola kodanikud ja Poolas registreeritud mootorsõidukid. Hagejad on isikud, kes nõude loovutamise lepingu alusel on omandanud kahju hüvitamise nõude.
7. Poolas on levinud tava, et liiklusõnnetuste puhul, mille korral kahju hüvitatakse kahju põhjustaja tsiviilvastutuskindlustusest, kasutavad kahjustatud isikud selliste remonditöökodade ja asendusautosid rendile andvate isikute teenuseid, kes osutavad neid teenuseid ilma sularahata, ning neid teenuseid osutanud isikud nõuavad hüvitise sisse otse kahju põhjustaja kindlustusandjalt.
8. Liikmesriigi kohtule alluvuses paneb kahtlema asjaolu, et kahju põhjustajate tsiviilvastutuskindlustuse andja oli Taanis asuv ettevõtte G. I. A/S. Sellel kindlustusandjal pole Poolas filiaali, esindust ega muud üksust, mistõttu ei ole liikmesriigi kohtule alluvuse alus määruse artikli 11 lõige 2. Kostjast kindlustusandja pakkus Poola kodanikele kindlustuslepingu sõlmimise võimalust Ž-s asuva piiratud vastutusega äriühingu P. kaudu.

Esimene eelotsuse küsimus

9. Euroopa Kohtu praktikast järeldub, et määruse artikli 13 lõikes 2 tehtud viite ülesanne on lisada selle määruse artikli 11 lõike 1 alapunktis b sisalduvasse hagejate loetelusse isikud, kellele on kahju tekitatud, piiramata nende isikute ringi nendega, kellele on seda tekitatud otseselt (31. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus Hofsoe, C-106/17, (ELT C 2018, C 112, lk 5), punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
10. Euroopa Kohus on samas täpsustanud, et erandid kostja elukohajärgsest kohtualluvusest peavad olema erakorralised [lk 6] ja neid tuleb tõlgendada kitsalt. Eeltoodust järeldub, et kindlustuse valdkonna majandus- või kutsetegevuses osalejate vahelistes suhetes, kellest mitte kellegi puhul ei saa eeldada, et ta on teisega võrreldes nõrgemal positsioonil, ei ole mingisugune eriline kaitse õigustatud (31. jaanuari 2018. aasta otsus Hofsoe, C-106/17, EU:C:2018/112/5, punktid 40 ja 42 ning seal viidatud kohtupraktika).
11. Euroopa Kohtu praktikas ei ole täpselt määratletud „kahjustatud isikut“ määruse artikli 13 lõike 2 tähenduses. Siiski on tõdetud, et määruse artikli 13 lõikel 2 koostoimes sama määruse artikli 11 lõike 1 alapunktiga b olev kaitsefunktsioon

tähendab seda, et sel eesmärgil *määrusega* ette nähtud valikulise kohtualluvuse eeskirjade kohaldamist ei laiene isikutele, kelle puhul ei ole niisugune kaitse õigustatud (vt 13. juuli 2000. aasta kohtuotsus GroupJosi, C-412/98, EU:C:2000:399, punktid 65, 66; 26. mai 2005. aasta kohtuotsus GIE Reunioneuropeenne jt, C-77/04, EU:C:2005:327, punkt 20; 17. septembri 2009. aasta kohtuotsus Vorarlberger Gebietskrankenkasse, C-347/08, EU:C:2009:561, punkt 41).

12. J.-s asuv piiratud vastutusega äriühing D. märgib kohtuasjas C-106/17 tehtud otsusele viidates, et ta ei tegele oma majandus- või kutsetegevuse raames kindlustushüvitise sissenõudmisega, kui talle on lepingu alusel vastavad nõuded loovutatud. Hageja põhitegevus on teenuste pakkumine sõiduki liikluskahju käsitlemise valdkonnas ja asendusautode rendile andmine. Kuid lisaks sellele nõuab hageja kahju käsitlemise sularahata teenuse osana kindlustusandjatelt saadaoleva hüvitise maksmist.
13. *Määruse* põhjenduse 15 kohaselt peaksid kohtualluvuse eeskirjad olema hästi prognoositavad ning lähtuma põhimõttest, et tavaliselt on kohtualluvus seotud kostja alalise elukohaga.
14. Kohus küsib seega, milliste kriteeriumide järgi tuleks hinnata, kas antud isik on „nõrgem pool“, ning kas seetõttu võib teda pidada kahjustatud isikuks *määruse* artikli 13 lõike 2 tähenduses ning tugineda kohtualluvusele, mis tuleneb *määruse* artikli 11 lõike 1 alapunktist b. Eelkõige seda, kas hinnang antakse ainult sellele, kas konkreetse isiku osalus kindlustuse valdkonna majandus- või kutsetegevuses on juhtiv ja mitte juhuslik, või on olulised muud tegurid, näiteks ressursid ja muu majandustegevuse ulatus.
15. Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et arvestades üldkohtute praktika erinevust ja kohtualluvuse küsimuse olulisust, on mõistlik määratleda täpselt, millised on isikud, keda võib pidada kahjustatud isikuks *määruse* artikli 13 lõike 2 tähenduses. Selliseks kriteeriumiks võib olla näiteks nõude omandamise alus. See tähendaks möönmist, et isikud, kes otsustavad omandada kõnealuse nõude konsensusliku kokkuleppe alusel, ei saa tugineda *määruse* artikli 13 lõikest 2 koostoimes artikli 11 lõike 1 alapunktist b tulenevale kohtualluvusele.

[lk 7] Teine eelotsuse küsimus

16. Kui esimene eelotsuse küsimus puudutab üksnes ühte hagejat – J.-s asuvat piiratud vastutusega äriühingut D. – üksnes ühes liidetud kohtuasjadest, siis teine eelotsuse küsimus on oma olemuselt üldine ja puudutab mõlemat liidetud kohtuasja.
17. Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb, kas isik, kes omandas nõude loovutamise lepingu alusel kahju hüvitamise nõude kahju põhjustaja tsiviilvastutuskindlustuse andja vastu, võib tugineda *määruse* artikli 7 punkti 2 ja artikli 12 eespool nimetatud sätetele, et esitada hagi kahju põhjustanud juhtumi paiga kohtusse.

18. *Määruse* artikli 7 punkt 2 näeb lepinguvälise kahju puhul ette võimaluse esitada hagi isiku vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, teises liikmesriigis selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud. Seega võib möönda, et see säte hõlmab ka kohtuasju, milles osaleb kahjustatud isiku eriõigusjärglane lepinguvälise kahju eest vastutava isiku (nt kindlustusandja) vastu^[...] [viide liikmesriigi kohtupraktikale].
19. Kuid kahtlused viidatud seose kohaldatavuses on tingitud asjaolust, et kindlustusandja vastutuse aluseks on kahju põhjustanud isikuga sõlmitud kindlustusleping. Lisaks on kohtualluvuse küsimus kindlustusasjade puhul reguleeritud *määruse* artiklites 10–16.
20. Hagejad liidetud kohtuasjades märgivad, et kahju põhjustanud juhtumi paiga kohtule alluvuse aluseks kõnealustes kohtuasjades on *määruse* artikkel 12, vastavalt millele võib esitada hagi kindlustusandja vastu ka selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud. See seisukoht on kajastunud sarnastel asjaoludel Poola üldkohtute kohtupraktikas^[...] [viide liikmesriigi kohtupraktikale]. Teisalt juhitakse siiski tähelepanu sellele, et *määruse* artikli 12 sätet tuleks lugeda koostoimes *määruse* artikli 13 lõikega 2. Seetõttu võib artiklist 12^[...] tulenevale kohtualluvusele tugineda ainult isik, kes on kahjustatud isik *määruse* artikli 13 lõike 2 tähenduses [viide liikmesriigi kohtupraktikale].
21. Ühe ülaltoodud lahenduse kasuks otsustamisel on märkimisväärsed tagajärjed kõigile ettevõtjatele. Kui möönda, et kindlustusvõtja, kes on kindlustuse valdkonnas majandus- või kutsetegevuses osaleja, ei saa tugineda *määruse* artikli 7 punktist 2 ja artiklist 12 tulenevale kohtualluvusele, siis tuleb hagi esitada selle liikmesriigi kohtusse, kus on kahju põhjustanud isiku kindlustusandja **[lk 8]** asukoht, kuigi kahju tekitanud juhtumi toimumise paik ning kahju põhjustaja ja kahjustatud isiku alaline elukoht on teises liikmesriigis.
22. Vastavalt *määruse* artikli 13 lõikele 1 võib vastutuskindlustuse puhul menetlusse, mille kahjustatud isik on algatanud kindlustatu suhtes, kaasata siiski ka kindlustusandja, kui asjaomase kohtu suhtes kohaldatav õigus seda võimaldab. Sarnane eeskiri sisaldub *määruse* artikli 8 punktis 2, mis võimaldab isiku vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, esitada hagi ka – kolmanda isikuna tagatist või garantiid puudutava nõude või muu kolmandate isikute osalusega menetluse puhul – kohtusse, kus menetletakse põhihagi. Vastavalt tsiviilseadustiku artikli 822 §-le 4 võib Poola õiguse kohaselt isik, kellel on seoses tsiviilvastutuskindlustusega kaetud juhtumiga õigus kahjuhüvitisele, asjaomase nõude esitada vahetult kindlustusandja vastu.
23. Seega selleks, et nõude omandaja saaks esitada liiklusõnnetuse põhjustanud isiku tsiviilvastutuskindlustuse andja vastu hagi ka selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud, peab kahjustatud isik pöörduma kohtusse kindlustatu enda vastu, kuna siis saab ta tugineda kohtualluvusele, mis tuleneb *määruse* artikli 13 lõikest 1 (vajaduse korral koostoimes *määruse* artikli 8 punktiga 2).

24. Eespool toodud tõlgendus toob kaasa ebasoodsaid tagajärgi kahju põhjustajale, kes kannab mitmeid kulusid, kuigi reeglina ei ole tema osalemine kostja poolel sellistes kohtuasjades vajalik. Selline lahendus oleks vastuolus ka Poola õigusega, mille kohaselt on nii kahjustatud isikul kui ka nõude omandajal võimalik esitada hagi kahju põhjustanud isiku kindlustusandja vastu, ilma et peaks esitama hagi kahju põhjustanud isiku enda vastu.
25. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu arvates oleks seetõttu mõistlik *määruse* artikli 12 ja artikli 13 lõigete 1 ja 2 sätete selline tõlgendus, mis võimaldaks esitada hagi tsiviilvastutuskindlustuse andja vastu selle paiga kohtusse, kus kahju tekitanud juhtum on toimunud, ilma et peaks esitama hagi kindlustatud isiku vastu.
26. Kokkuvõttes on eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses olevate kohtuasjade lahendamiseks vajalik saada vastus mõlemale eelotsuse küsimusele, mis Euroopa Kohtule on esitatud. Eeltoodud eelotsuse küsimuste esitamist toetab asjaolu, et Poola üldkohtute otsustest, mis on avalikkusele kättesaadavad ja millega on eelotsusetaotluse esitanud kohtule omal algatusel tutvunud, nähtub, et *määruse* eespool nimetatud sätteid tõlgendatakse erinevalt, mis viib selleni, et sarnastel asjaoludel jõutakse liikmesriigi kohtualluvuse olemasolu osas erinevate lahendusteni.
27. [...] [menetlusviide]